

NEUROLOGIA I PIEŁĘGNIARSTWO NEUROLOGICZNE

MGR M. DZIURA

LEKI STOSOWANE W ODDZIALE NEUROLOGICZNYM

DO ZALICZENIA ZAJĘĆ PRAKTYCZNYCH Z NEUROLOGII I PIEŁĘGNIARSTWA NEUROLOGICZNEGO

Leki podawane drogą iniekcji: domięśniowej, dożylniej, podskórnej

Abaktal

Dawkowanie: 80mg/ml (400 mg/ 5 ml) 10 ampulek w opakowaniu po 5 ml

Wskazania:

Preparat jest wskazany w leczeniu zakażeń, wywołanych przez drobnoustroje wrażliwe na pefloksacyne, takich jak:

- zakażenia układu oddechowego
- zakażenia układu moczowego
- zakażenia ucha, nosa i gardła
- zakażenia przewodu pokarmowego i dróg żółciowych
- zakażenia kości i stawów
- zakażenia skóry
- posocznica i zapalenie wsierdzia
- zapalenie opon mózgowo-rdzeniowych.

Pefloksacyna jest także skuteczna w leczeniu zakażeń i zapobieganiu im u chorych z osłabioną odpornością.

Podawanie: 1 amp (400 mg) podajemy w iniekcji dożylniej w rozcieńczeniu w 250ml 5% glukozy

Amikacin B. Braun

Wskazania:

Lek Amikacin B. Braun 2,5 mg/ml, 5 mg/ml, 10 mg/ml należy do grupy leków nazywanych antybiotykami. Są one stosowane do leczenia ciężkich zakażeń wywołanych bakteriami

wrażliwymi na substancję czynną – amikacynę. Amikacyna należy do grupy substancji zwanych aminoglikozydami.

Pacjent może otrzymywać amikacynę w celu leczenia następujących chorób:

- zakażenia płuc i dolnych dróg oddechowych, występujące podczas leczenia szpitalnego, w tym ciężkie zapalenie płuc;
- zakażenia w obrębie jamy brzusznej, w tym zapalenie otrzewnej;
- powikłane i nawracające zakażenia nerek, dróg moczowych i pęcherza moczowego;
- zakażenia skóry i tkanek miękkich, w tym ciężkie oparzenia;
- bakteryjne zapalenie wsierdzia (błony wyściełającej wewnętrzne powierzchnie jam serca);
- zakażenia po operacjach jamy brzusznej.

Amikacin B. Braun, 2,5 mg/ml, 5 mg/ml, 10 mg/ml można również stosować w leczeniu pacjentów, u których występuje stan zapalny narządów wewnętrznych związany z którymkolwiek z zakażeń wymienionych powyżej lub u których podejrzewa się związek z którymkolwiek z zakażeń wymienionych powyżej.

Dawkowanie:

Dorośli oraz młodzież w wieku powyżej 12 lat (masa ciała powyżej 33 kg) Stosowana zazwyczaj dawka wynosi 15 mg amikacyny na kg masy ciała (mc.) na 24 godziny, podzielona na dwie równe dawki: 7,5 mg na kg mc. co 12 godzin. Maksymalnie można podawać do 1,5 grama na dobę przez krótki czas, jeśli bezwzględnie konieczne jest podawanie tak dużych dawek i jeśli możliwe jest staranne i stałe kontrolowanie pacjenta podczas leczenia. Całkowita ilość amikacyny, którą pacjent może otrzymać podczas całego leczenia nie przekracza 15 gramów.

Niemowlęta, małe dzieci i dzieci

Pojedyncza dawka dobową amikacyny wynosząca od 15 do 20 mg/kg mc. lub dawka wynosząca 7,5 mg/kg mc. podawana co 12 godzin.

Dawkowanie u noworodków

Dawka początkowa wynosi 10 mg amikacyny na kg mc, a po upływie 12 godzin należy podać 7,5 mg amikacyny na kg mc. Leczenie należy kontynuować, podając 7,5 mg amikacyny na kg mc co 12 godzin.

Dawkowanie u wcześniaków

7,5 amikacyny na kg mc. co 12 godzin.

Sposób stosowania

Dorośłym lek należy podawać domięśniowo lub, po odpowiednim rozcieńczeniu, w powolnej infuzji trwającej od 30 do 60 minut.

Dzieciom i niemowlętom lek należy podawać w infuzji dożylną trwającą od 1 do 2 godzin.

Instrukcja dotycząca przygotowania leku do stosowania

Przed podaniem domięśniowym nie ma konieczności rozcieńczania leku.

Przygotowanie roztworów do infuzji dożylnych

Infuzje dożylne przygotowuje się przez rozcieńczenie zawartości fiolki lub ampułki w jednym z powszechnie stosowanych płynów infuzyjnych tak, by uzyskać stężenie antybiotyku w zakresie od 2,5 do 5 mg/ml, np. 500 mg amikacyny można rozcieńczyć w **100 lub 200 ml jednego z następujących roztworów:**

0,9% roztwór chlorku sodu,
5% roztwór glukozy,
5% roztwór glukozy z 0,9% roztworem chlorku sodu (2:1),
5% roztwór glukozy z 0,2% roztworem chlorku sodu,
płyn Ringera z mleczanami.

U noworodków, niemowląt i dzieci należy stosować infuzje o mniejszej objętości dostosowane do masy ciała pacjenta.

Przygotowane roztwory do infuzji, niezawierające środka konserwującego, można przechować w temperaturze od 2°C do 8°C nie dłużej niż 24 godziny.

Amoksiklav

Dawkowanie (1000mg +200 mg) co 8 godzin, proszek do sporządzania roztworu do wstrzyknięć i infuzji.

Wskazania Amoksiklav jest antybiotykiem, który zabija bakterie wywołujące zakażenie.

Leczenie :

- ciężkie zakażenie ucha, nosa i gardła,
- zakażenie dróg oddechowych,
- zakażenie dróg moczowych,
- zakażenie skóry i tkanek miękkich, w tym zakażenia stomatologicznych,
- zakażenia kości i stawów ,
- zakażenia w obrębie jamy brzusznej,
- zakażenia narządów płciowych u kobiet,

Podawanie: dożylnie 1200 mg w rozcieńczeniu do 20 ml NaCl

ACC (Acetylocysteina) – ampulka 1 ml roztworu do wstrzykiwań

Wskazania: Choroby dróg oddechowych, którym towarzyszy obfita i lepka wydzielina drzewa oskrzelowego. Zapalenie zatok przynosowych i ucha środkowego. Ponadto w przypadkach zatrucia paracetamolem. Postępowanie odtruwające powinno być rozpoczęte jak najszybciej po przyjęciu toksycznej dawki paracetamolu. Leczenie prowadzi się w warunkach szpitalnych. Lek należy rozcieńczyć w 5% roztworze glukozy i podawać w powolnym wlewie kroplowym.

Dawkowanie: Dożylnie, dooskrzelowo lub w postaci inhalacji. Dawkę i częstotliwość stosowania leku ustala lekarz. Uwaga! Nie stosować przed snem ze względu na utrudnione odkrztuszanie rozrzedzonej wydzieliny podczas snu.

Zaleca się podawanie ACC w postaci **wlewu kroplowego w 5% roztworze glukozy bądź 0,9% roztworze chlorku sodu**. W celu podania zastrzyku dożylnego, preparat rozcieńcza się w takim samym proporcjach.

Biotaksym

Wskazania: Poważne infekcje spowodowane bakteriami wrażliwymi na cefotaxim, jak np. posocznica, zapalenie opon mózgowych, zapalenie nerek, zapalenie płuc u wyczerpanych

pacjentów, a także rzeżączka oporna na leczenie penicyliną. Profilaktycznie przed operacją na jelicie grubym łącznie z innym antybiotykiem niszczącym beztlenowce.

Droga podania: Iniekcje domięśniowe i dożylnie.

1g:

- Domięśniowo w rozcieńczeniu do 4 ml
- Dożylnie w rozcieńczeniu do 10 ml
- W kroplówce od 50 do 100ml

2g:

- Domięśniowo nie rozcieńczamy
- Dożylnie w rozcieńczeniu do 10 ml
- W kroplówce od 50 do 100ml

Występują: Jedna fiołka zawiera odpowiednio 250 mg, 500 mg 1 g lub 2 g.

Biotaksym, 250 mg, 500 mg i 1 g: jest przeznaczony do sporządzania roztworu do wstrzykiwań.

Biotaksym, 2 g: jest przeznaczony do sporządzania roztworu do wstrzykiwań lub infuzji.

Biodacyna

Substancją czynną leku Biodacyna jest amikacyna, antybiotyk z grupy aminoglikozydów działający bakteriobójczo. Lek jest przeznaczony do krótkotrwałego leczenia ciężkich zakażeń wywołanych przez bakterie wrażliwe na amikacynę (w tym oporne na inne antybiotyki aminoglikozydowe), takich, jak: zakażenia dróg oddechowych, zakażenia kości i stawów, zakażenia skóry i tkanek miękkich, zakażenia wewnątrz jamy brzusznej, w tym zapalenie otrzewnej, zakażenia ran po oparzeniach i ran pooperacyjnych (również w chirurgii naczyniowej), ciężkie, powikłane i nawracające zakażenia dróg moczowych (w niepowikłanych zakażeniach amikacynę stosuje się tylko wtedy, gdy wywołujące je bakterie są oporne na inne antybiotyki), posocznice, najczęściej razem z antybiotykiem b-laktamowym, zakażenia ośrodkowego układu nerwowego.

1 g rozpuszczamy w 250 ml NaCl.

Ceftazidime / Fortum

Ceftazidime jest stosowany w leczeniu różnych rodzajów zakażeń bakteryjnych, jest antybiotykiem o działaniu bakteriobójczym, należącym do grupy cefalosporyn.

Ceftazidime może być stosowany w leczeniu:

- zakażeń oskrzelowo-płucnych u chorych na mukowiscydozę,
- zakażeń bakteryjnych mózgu (zapalenie opon mózgowo-rdzeniowych),
- długotrwałych lub nawracających zakażeń ucha,
- zagrażających życiu, postępujących zakażeń bakteryjnych ucha zewnętrznego i podstawy czaszki,
- powikłanych zakażeń dróg moczowych,
- powikłanych zakażeń skóry i tkanek miękkich,
- powikłanych zakażeń w obrębie jamy brzusznej,
- zakażeń kości i stawów,

- zapalenia otrzewnej (cienkiej błony wyściełającej jamę brzuszną i pokrywającej narządy wewnętrzne) u pacjentów, których nerki przestały pracować i którzy są poddawani dializom otrzewnowym.

Dawkowanie u dorosłych:

Dawka dobową podzieloną

W leczeniu zakażeń płuc u pacjentów z mukowiscydozą z prawidłową czynnością nerek należy stosować duże dawki od 100 mg do 150 mg na kilogram masy ciała na dobę (do 9 gramów na dobę), podawane w 3 dawkach podzielonych. W leczeniu zakażeń u pacjentów z osłabionym układem odpornościowym, zakażeniem mózgu (zapalenie opon mózgowo-rdzeniowych), zakażeniem krwi (posocznica), zakażeniem kości i stawów, powikłanymi zakażeniami skóry i tkanek miękkich, powikłanymi zakażeniami w obrębie jamy brzusznej, zapaleniem otrzewnej (cienkiej błony wyściełającej jamę brzuszną i pokrywającej narządy wewnętrzne) i z niewydolnością nerek poddawanych dializie otrzewnowej, należy podawać dawkę 1 g lub 2 g trzy razy na dobę.

W leczeniu zakażeń dróg moczowych należy stosować dawkę 500 mg lub 1 g dwa razy na dobę.

W leczeniu zagrażającego życiu, postępującego bakteryjnego zakażenia ucha zewnętrznego należy stosować dawkę 1 g trzy razy na dobę.

W leczeniu zakażeń, które rozwinęły się w trakcie operacji związanej z układem moczowym podaje się dawkę 1 g podczas rozpoczynania znieczulenia i drugą dawkę w chwili usuwania cewnika.

W leczeniu zakażeń u pacjentów z osłabionym układem odpornościowym, zakażeniem mózgu (zapalenie opon mózgowo-rdzeniowych), zakażeniem krwi (posocznica), zakażeniem kości i stawów, powikłanymi zakażeniami skóry i tkanek miękkich, powikłanymi zakażeniami w obrębie jamy brzusznej, zapaleniem otrzewnej u osób z niewydolnością nerek poddawanych dializie otrzewnowej, należy podać dawkę nasycającą 2 g, a następnie w ciągłej infuzji dawkę od 4 g do 6g raz na dobę.

Podawanie:

Ceftazidime:

- 1g w rozcieńczeniu 10ml
- 2g w rozcieńczeniu od 10 do 50ml

Fortum:

- **W rozcieńczeniu w 50ml NaCl**

Ciprinol (Cyprofloksacyna)

Wskazania:

Pozajelitowe postaci cyprofloksacyny są wskazane w leczeniu zakażeń wywołanych przez drobnoustroje wrażliwe na cyprofloksacynę wtedy, gdy podawanie doustne nie jest możliwe. Leczenie następujących zakażeń u dorosłych wywołanych przez drobnoustroje wrażliwe na cyprofloksacynę:

- zakażenia układu moczowego
- zakażenia dróg oddechowych
- zakażenia ucha, nosa i gardła

- zakażenia narządu rodnego i narządów płciowych (w tym rzeżączka)
- zakażenia w obrębie jamy brzusznej i dróg żółciowych
- zakażenia kości i stawów
- zakażenia skóry
- posocznica
- profilaktyka lub zakażenia u pacjentów z obniżoną odpornością

Dawkowanie: Zależy od ciężkości i rodzaju zakażenia, wrażliwości drobnoustrojów chorobotwórczych wywołujących zakażenie, wieku, masy ciała i czynności nerek. Zwykle stosowana dawka cyprofloksacyny u dorosłych wynosi 200-400 mg dwa razy na dobę. W przypadku bardzo ciężkich zakażeń dawka może być zwiększona do maksymalnej dawki 1200 mg na dobę (400 mg trzy razy na dobę). W momencie, kiedy stan pacjenta zacznie się poprawiać, może on przyjmować tabletki Ciprinol zamiast otrzymywać wlewy.

Clemastinum

Dawkowanie: Domięśniowo lub dożylnie. Dawkę i częstotliwość stosowania leku ustala lekarz.

Roztwór do wstrzyknięć 2g/2ml, 5 ampulek

Wskazania: Lek przeciwalergiczny, łagodzący objawy alergiczne, który stosuje się u dorosłych w leczeniu wspomagającym we wstrząsie anafilaktycznym oraz obrzęku naczyńioruchowym (objawy: obniżenie ciśnienia krwi, obrzęk skóry, warg, języka, gardła, powodujący duszność). Przed zabiegiem mogącym spowodować uwolnienie histaminy w organizmie, aby zapobiec wystąpieniu nasilonych reakcji alergicznych.

Nazwa leku: Clemastin

Postać leku: 1 mg/ml (ampułki po 2 ml) – ampulka 2 mg

Strzykawka: 10 ml

W praktyce: Nabieramy lek do strzykawki 10 ml. Dociągamy 8 ml 0,9% NaCl.

Clexane

Wskazania: Profilaktyka żyłnej choroby zakrzepowo-zatorowej, szczególnie u osób poddawanych zabiegom chirurgicznym lub długotrwanie unieruchomionych. Leczenie zakrzepicy żył głębokich powikłanej lub nie powikłanej zatorowością płucną. Leczenie niestabilnej dławicy piersiowej i zawału serca. Profilaktyka tworzenia się skrzeplin w krążeniu pozaustrojowym w czasie hemodializy.

Sposób działania: Clexane jest małocząsteczkową heparyna, która zmniejsza krzepliwość krwi.

Postać: Roztwór do wstrzykiwań.

Sposób podania: iniekcja podskórna w powłoki brzuszne. Igłę wprowadzamy pionowo w fałd skóry (fałd trzymamy przez cały czas podawania leku), po podaniu leku nie pocieramy miejsca podania, z ampułko-strzykawek 20 i 40 mg nie usuwamy banieczek powietrza. Po zakończeniu autostrzykawkę wyrzucamy do pojemnika z igłami.

Forma leku: Autostrzykawka 10 mg/ml.

Clonazepan

Forma leku: 1mg/ml (iniekcje) roztwór do wstrzykiwań, 10 ampulek

Wskazania: Różne formy padaczki (epilepsji), szczególnie w powtarzających się dużych napadach (grand mal), małych napadach (petit mal), które oznaczają się szybko przemijającymi stanami nieprzytomności (absencji) i błyskawicznymi skurczami mięśni całego ciała.

Droga podania: Dożylnie (należy podawać bardzo powoli). Wyłącznie po rozcieńczeniu, we wstrzyknięciu lub wlewie kroplowym

Dawkowanie : Dawkowanie ustala lekarz . Dawkę dzienną co najmniej 3 porcjach. Leczenie jest długotrwałe. Preparat należy wycofywać stopniowo w celu zapobiegania nagłego napadu drgawkowego. Zastrzyki może podawać wyłącznie służba zdrowia. Uwaga! W trakcie leczenia i 3 dni po jego zakończeniu nie należy spożywać alkoholu.

Corhydron (Hydrokortyzon)

Wskazania: Leczenie pacjentów w ciężkim stanie, wymagających szybkiego podania glikokortykosteroidu, stany wstrząsowe (wstrząs pourazowy, pooperacyjny, kardiogeny, anafilaktyczny, poprzetoczeniowy, pooperacyjny); ciężkie stany spastyczne oskrzeli (stan astmatyczny); ostra reakcja nadwrażliwości na leki.

Dawkowanie: Dożylnie lub domięśniowo. Nie zaleca się stosowania dłużej niż 2 tygodnie. W razie długotrwałego leczenia nie należy leku nagle odstawiać ze względu na możliwość wystąpienia objawów ostrej niedomogi kory nadnerczy. Hydrokortyzonu nie należy stosować 8 tygodni przed szczepieniami ochronnymi i 2 tygodni po nich. W ciężkich zakażeniach i gruźlicy hydrokortyzon można stosować wyłącznie równolegle z leczeniem przyczynowym.

Preparaty dostępne w sprzedaży: proszek do iniekcji Corhydron 100, 100 mg, proszek do sporządzania roztworu do wstrzykiwań, 5 fiolek. *Corhydron 25, iniekcje dożylnie, 25 mg, 5 fiolek (substancja sucha) + rozpuszczalnik*

Nazwa leku: Hydrokortyzon (Corhydron)

Postać leku: fiolka 100 mg + ampulka 2 ml aqua pro injectione (rozpuszczalnik)

Strzykawka: 2 ml (domięśniowo) lub 10 ml (dożylnie)

W praktyce: Lek należy rozpuścić. W tym celu nabieramy 2 ml rozpuszczalnika i wstrzykujemy do fiołki -tak możemy podać domięśniowo.

Podanie dożylnie- Nabieramy rozpuszczony lek do strzykawki 10 ml i uzupełniamy 8 ml 0,9% NaCl. W przypadku podawania 200 mg leku można lek przygotować analogicznie i użyć strzykawki 20 ml (4 ml + 16 0,9% NaCl).

Controloc/ Pantoprazol

Wskazania:

Choroba wrzodowa żołądka i dwunastnicy.

Umiarkowane i ciężkie refluksowe zapalenie przełyku.

Zespół Zollingera-Ellisona i inne stany chorobowe związane z nadmiernym wydzielaniem kwasu solnego.

Przed rozpoczęciem leczenia należy wykluczyć nowotworowy charakter wrzodu żołądka lub choroby przełyku.

Droga podania: Doustnie lub w postaci wstrzykiwań dożylnych, w rozcieńczeniu do **20 ml** NaCl.

Występują:

- Proszek do sporządzenia roztworu do wstrzyknięć: 40 mg.
- Controloc - tabletki dojelitowe: 20 mg, 40 mg.

Cyclonamine 12,5%

Wskazania: profilaktyka krwotoków okołokomorowych, zapobieganie krwawieniom naczyniowym przed w trakcie i po zabiegach chirurgicznych wymagających ostrożności lub na tkankach bogato unaczynionych, w ginekologii i położnictwie przed i po zabiegach, po porodzie i poronieniach, w krwawieniach z układu moczowego

Forma leku: iniekcje domięśniowe (bez rozcieńczenia) lub dożylnie (**w 250ml NaCl**).

Cyclonamine 12.5% roztwór do wstrzyknięć (250mg/2ml)- 5amp. 2ml

Dexaven

Dawkowanie: Dożylnie (w rozcieńczeniu do **20 ml w NaCl**) lub domięśniowo (bez rozcieńczenia). Dawkę i częstotliwość stosowania ustala lekarz w zależności od wskazań i stanu chorego. Nie należy stosować co najmniej 8 tygodni przed i 2 tygodnie po szczepieniach ochronnych.

Iniekcje, 8mg/2ml, 10 ampulek

Roztwór do wstrzyknięć, 4mg/1ml, 10 ampulek

Wskazania: W chorobach autoimmunologicznych (spowodowanych skierowaniem się odporności organizmu przeciwko własnym tkankom) - w chorobie reumatycznej, w reumatoidalnym zapaleniu stawów, w liszaju rumieniowatym, w nerczycy. Stany bezpośrednio zagrażające życiu (wstrząs anafilaktyczny, ostry odczyn uczuleniowy, ostry obrzęk głośni, zakażenia z powikłaniami mózgowymi i krążeniowymi).

Diclac

Wskazania: Lek ma zastosowanie w leczeniu różnych stanów reumatycznych, a także w zwalczaniu bólu pochodzenia pourazowego, korzonkowego i nerwobólów. W formie iniekcji domięśniowych stosowany w bólach ostrych, okresach zaostrzenia dolegliwości oraz w sytuacjach, gdy nie jest możliwe zastosowanie leku doustnie.

Sposób działania: Przeciwwzapalne, przeciwgorączkowe i przeciwbólowe.

Postać: Roztwór gotowy do wstrzykiwań domięśniowych.

Forma leku: Iniekcje 75 mg/3ml.

Zawartość: 1 amp. (3ml) roztworu zawiera 75 mg soli sodowej diklofenaku.

Digoxin

0,25 mg/ml roztwór do wstrzykiwań, ampułki 2ml

Wskazania:

Digoxin WZF jest stosowany w przypadkach, takich jak:

- niewydolność serca

Dotyczy to osób, u których serce nie może pompować krwi z wystarczającą siłą, aby dotarła ona do

wszystkich części ciała. Tej chorobie mogą towarzyszyć niektóre rodzaje zaburzeń rytmu serca (patrz poniżej).

- niektóre rodzaje zaburzeń rytmu serca (arytmie)

Dotyczy to osób z zaburzeniami obejmującymi „migotanie” i „trzępotanie” przedsionków serca. Są wywołane nieprawidłowym przewodzeniem bodźców elektrycznych w sercu i objawiają się zmiennym lub zbyt szybkim biciem serca.

Droga podania: Lek podaje się dożylnie

Rozcieńczanie Lek może być podawany bez rozcieńczenia lub **po rozcieńczeniu w czterokrotnej albo większej objętości roztworu do infuzji**. Rozcieńczenie w mniejszej niż zalecana objętości może prowadzić do wytrącania się digoksyny. Do rozcieńczania można zastosować: 0,9% roztwór NaCl; 0,18% roztwór NaCl i 4% roztwór glukozy; 5% roztwór glukozy. Roztwór do infuzji dożylny przygotować bezpośrednio przed podaniem.

Dawkowanie: Dawka zależy od rodzaju i nasilenia problemów z sercem oraz wieku, masy ciała i pracy nerek. Dorośli i dzieci w wieku powyżej 10 lat:

Dawka nasycająca:

- Zwykle od 0,5 do 1 mg (2 do 4 ml) podawana w dawkach podzielonych (częściach) co 4 do 8 godzin ściśle według zaleceń lekarza. Przed podaniem każdej kolejnej dawki, lekarz oceni działanie leku u pacjenta.

Dzieci w wieku poniżej 10 lat:

Dawka nasycająca:

- Zależy od masy ciała dziecka i zwykle wynosi od 0,020 do 0,035 mg na kilogram masy ciała na dobę;

- dawka ta powinna być podawana w dawkach podzielonych (częściach) co 4 do 8 godzin ściśle według zaleceń lekarza. Przed podaniem każdej kolejnej dawki, lekarz oceni działanie leku u pacjenta.

Dawki podtrzymujące u dzieci i dorosłych:

- Lekarz zdecyduje, jaka dawka jest właściwa dla danego pacjenta.

- Lekarz może również zalecić stosowanie digoksyny w innej postaci, np. tabletek.

Dopaminum

Wskazania: Wstrząs w związku z zawałem serca, chirurgią serca. Wstrząs w posocznicy, w zatruciach. Oporna niewydolność krążenia długotrwale leczona glikozydami nasercowymi i lekami moczopędnymi. Dopamina jest katecholaminą wpływającą na receptory adrenergiczne i dopaminergiczne. Rozszerza naczynia krwionośne nerkowe i trzewne, wieńcowe i wewnątrzczaszkowe. Lek stosuje się w zaburzeniach hemodynamicznych występujących we wstrząsie spowodowanym zawałem mięśnia sercowego, urazami, posocznica, operacjami kardiologicznymi, zaostrzeniem przewlekłej niewydolności serca oraz we wstrząsie prowadzącym do niewydolności nerek.

Droga podania: Iniekcje lub roztwór do infuzji.

Edicin

Edicin zawiera substancję czynną - wankomycynę. Jest to silny antybiotyk zabijający wyłącznie bakterie Gram-dodatnie. Działa potrójnie: hamuje wytwarzanie ściany bakterii, zmienia przepuszczalność błony komórkowej i hamuje wytwarzanie materiału genetycznego bakterii. Przez wiele lat nie znajdowano bakterii opornych na ten lek (obecnie nieliczne szczepy). Słabo wchłania się po przyjęciu doustnym, dlatego stosowana jest głównie dożylnie. Antybiotyk glikopeptydowy, aktywny wobec szczepów gronkowców i enterokoków opornych na inne antybiotyki, wywiera działanie bakteriobójcze.

Edicin wskazany jest:

-w leczeniu ciężkich zakażeń wywołanych przez drobnoustroje Gram dodatnie niewrażliwe na inne leki przeciwbakteryjne oraz u pacjentów ze stwierdzonym uczuleniem na penicyliny i cefalosporyny:

-przy zapaleniu wsierdza;

- posocznicy;

-w zakażeniu ośrodkowego układu nerwowego i dolnych dróg oddechowych (zapalenie płuc), przy zakażeniu skóry i tkanek miękkich

W zapobieganiu:

- zapaleniu wsierdza u pacjentów z nadwrażliwością na antybiotyki z grupy penicylin;

- zakażeniom po zabiegach chirurgicznych w obrębie jamy ustnej lub górnych dróg oddechowych oraz po innych zabiegach z dużym ryzykiem zakażenia bakteriami Gram dodatnimi;

Dawkowanie u dorosłych:

Działania niepożądane związane z podaniem leku w infuzji dożylniej zależą od stężenia i szybkości podania wankomycyny.

Stężenie wankomycyny w roztworze po rozpuszczeniu nie powinno być większe niż 5 mg/ml. Lek należy podawać powoli przez co najmniej 60 minut, z szybkością nie większą niż 10 mg/min.

U niektórych pacjentów, u których konieczne jest ograniczenie objętości podawanych płynów, można zastosować roztwór o stężeniu najwyżej do 10 mg/ml.

Epanutin parenteral

50 mg/ml, roztwór do wstrzykiwań; 1 ml roztworu zawiera 50 mg soli sodowej fenytoiny, ampułki 5ml

Wskazania

- Stan padaczkowy lub powtarzające się w krótkich odstępach napady padaczkowe.

- Zapobieganie drgawkom po zabiegach neurochirurgicznych i (lub) urazach głowy.

- Ostre zaburzenia rytmu serca, w przebiegu zatrucia glikozydami naparstnicy, po zawale mięśnia sercowego, przy znieczuleniu ogólnym, operacjach kardiochirurgicznych, podczas cewnikowania serca oraz defibrylacji elektrycznej.

Droga podania: Roztwór do wstrzykiwań jest przeznaczony wyłącznie do stosowania dożylnego. Po podaniu domięśniowym wchłanianie jest opóźnione i zmienne. Należy unikać wstrzykiwań podskórnych lub wokół żyły, ponieważ roztwór fenytoiny do wstrzykiwań ma odczyn zasadowy i może powodować martwicę tkanek. Roztworu nie wolno mieszać z innymi roztworami. W celu podania we wlewie lek należy rozcieńczyć w **50-100 ml fizjologicznego** roztworu soli, z końcowym stężeniem fenytoiny w roztworze nie przekraczającym 10 mg/ml.

Dawkowanie

Dorośli: nie powinno przekraczać 50 mg/min

Dzieci: nie powinno przekraczać 1-3 mg/kg/min

Ephedrinum

1 ml zawiera 25 mg efedryny chlorowodoru , ampułki 1ml

Wskazania:

Lek Ephedrinum hydrochloricum WZF stosuje się:

- w stanach skurczowych dróg oddechowych; (astma, przewlekłe zapalenie oskrzeli)
- w zbyt niskim ciśnieniu krwi podczas znieczulenia podpajęczynówkowego lub zewnątrzoponowego

Drogi podania: iniekcje 25 mg/ml; roztwór do wstrzykiwań podskórnych lub domięśniowych
Przed podaniem dożylnym produkt leczniczy musi zostać rozcieńczony.

Produkty można rozcieńczyć w warunkach aseptycznych 0,9% roztworem NaCl.

Dawkowanie: dorośli: domięśniowo lub podskórnie 12,5 do 25 mg. Maksymalnie 150 mg w ciągu 24 godzin w dawkach podzielonych;

dzieci: podskórnie 3 mg/kg mc./dobę lub 25-100 mg/m² pc./dobę w 4-6 dawkach podzielonych

Exacyl 500 mg r-r do infuzji

Wskazania: Zaburzenia krzepnięcia krwi (skazy krwotoczne), krwawienia pochodzenia chirurgicznego (zmniejsza krwotoki pooperacyjne). Ponadto ma zastosowanie w chorobie wrzodowej żołądka, nadmiernych krwawieniach miesiączkowych, w krwiomoczu i innych rodzajach krwawień z dróg moczowych.

Fenactil

Wskazania: Schizofrenia z objawami niepokoju ruchowego oraz urojeniami, w psychozie maniakalno-depresyjnej w okresie manii (pobudzenia) oraz w innych psychozach i chorobach psychicznych, w których występuje niepokój i pobudzenie lub w stanach pobudzenia i podniecenia ruchowego różnego pochodzenia. Psychozy starcze oraz psychozy alkoholowe, w leczeniu pobudzenia spowodowanego przerwą w picciu lub przyjmowaniu narkotyku (zespół abstynencji). Ponadto ma zastosowanie w przygotowaniu do narkozy ogólnej, w obniżeniu temperatury ciała potrzebnym do wykonania niektórych zabiegów chirurgicznych, w płasawicy, w położnictwie w rzucawce połogowej, jako środek wspomagający w leczeniu tężca i wścieklizny.

Droga podania: Doustnie. Iniekcje-domięśniowo lub dożylnie.

Występują: Iniekcje dożylnie, 50 mg / 2 ml, 10 ampułek

Fraxiparine

Wskazania: Profilaktyka i leczenie żylnych choroby zakrzepowo-zatorowej. Leczenie niestabilnej dławicy piersiowej i w niektórych przypadkach zawału mięśnia sercowego, przewlekłej niewydolności żylnych, zapaleniu żyłaków, w profilaktyce powstawania zakrzepów podczas leczenia dializami

Dawkowanie: Preparat wstrzykuje się jednorazowymi ampułkostrzykawkami podskórnie w fałd skóry brzucha (okolice pępka) lub w skórę pośladków.

Postaci leku: roztwór do wstrzykiwań podskórnych i dożylnych 2850j.m./0,3ml, 3800j.m./0,4ml, 5700j.m./0,6ml, 7600j.m./0,8ml, 9500j.m./1ml

Furosemidum

Wskazania:

Obrzęki, będące objawem chorób układu krążenia (zastoinowa niewydolność serca), wątroby i nerek (w tym marskość wątroby i zespół nerczycowy).

Nadciśnienie tętnicze, w monoterapii lub w skojarzeniu z innymi lekami obniżającymi ciśnienie.

Droga podania: Doustnie lub w postaci wstrzykiwań dożylnych(do 20ml) albo domięśniowych.

Występowanie:

- Furosemidum, iniekcje, 20 mg / 2 ml, 5 ampulek
- Furosemidum, iniekcje, 20 mg / 2 ml, 50 ampulek
- Furosemidum, tabletki: 40 mg.

W praktyce: Nabieramy lek do strzykawki 2 ml. W zależności od dawki (np. 80 mg w 8 ml) można rozcieńczyć w 20 ml uzupełniając 12 ml 0,9% NaCl.

Gentamycyna 40 mg

Postać- roztwór

Preparaty dostępne w sprzedaży:

Gentamicin, iniekcje domięśniowe, 40 mg / 1ml, 10 ampulek

Gentamicin, iniekcje domięśniowe, 80 mg / 2 ml, 10 ampulek

Wskazania: Ciężkie zakażenia, jak posocznica, zakażenia dróg moczowych i oddechowych, zapalenie wsierdza, otrzewnej, opon mózgowo-rdzeniowych u noworodków, zakażenia kości, skóry i tkanek miękkich, między innymi u osób z oparzeniami, odleżynami i przeszczepami skórnymi, profilaktycznie w chirurgii w okresie okołoooperacyjnym.

Dawkowanie: Domięśniowo lub dożylnie – w rozcieńczeniu w 100 lub 200 ml 0,9 % NaCl lub 5 % glukozy. Dawkę i częstotliwość stosowania leku ustala lekarz.

Glucosum 10%

100 mg/ml, roztwór do infuzji, 1000 ml roztworu zawiera 100 g glukozy (Glucosum).

1 ml roztworu zawiera 100 mg glukozy

Wskazania do stosowania:

- uzupełnianie niedoborów energetycznych jako składnik węglowodanowy w żywieniu pozajelitowym,
- leczenie hipoglikemii,
- do rozcieńczania i rozpuszczania koncentratów elektrolitów i leków niewykazujących niezgodności.

Droga podania: lek podaje się dożylnie. Można podawać do żył obwodowych. Jeśli lek podaje się do żył obwodowych, należy wybrać dużą żyłę ramienia i miejsce wkłucia zmieniać

codziennie. Ponieważ roztwór GLUCOSUM 10% jest hipertoniczny, preferowaną drogą podania jest podanie do żyły centralnej.

Dawkowanie: W zależności od wieku, masy ciała i stanu klinicznego pacjenta.

Jeśli lekarz nie zalecił inaczej, GLUCOSUM 10% FRESENIUS stosuje się według poniższego schematu:

Maksymalna szybkość infuzji (wartości orientacyjne):

- 2,5 ml/kg mc./godz. (175 ml/godz. dla pacjenta o masie ciała 70 kg, co odpowiada 17,5 g glukozy/godz. dla pacjenta o masie ciała 70 kg).

Maksymalna dawka dobową (wartości orientacyjne):

- 40 ml/kg mc. (4,0 g glukozy/kg mc.).

Należy ściśle przestrzegać następujących ograniczeń dawkowania glukozy u dorosłych:

- 0,5 g/kg mc./godz. oraz do 6,0 g/kg mc./dobę.

Glycophos

Dawkowanie 1 ml leku zawiera: 216 mg sodu glicerofosforanu w postaci 306,1 mg sodu glicerofosforanu uwodnionego, co jest równoważne 1 mmol fosforanu i 2 mmol sodu.

- Pozostałe substancje pomocnicze to: kwas solny, woda do wstrzykiwań.

Opakowanie zawiera fiołki z polipropylenu zamknięte bromobutyłowymi korkami zawierające 20 ml koncentratu do sporządzania roztworu do infuzji, pakowane po 10 sztuk w tekturowym pudełku

Wskazania Stosowany u dorosłych pacjentów i niemowląt jako uzupełnienie zapotrzebowania na fosforany w żywieniu pozajelitowym.

GLYCOPHOS zawiera sód:

1 ml leku zawiera 2 mmol sodu. Należy wziąć to pod uwagę u pacjentów ze zmniejszoną czynnością nerek i u pacjentów kontrolujących zawartość sodu w diecie.

Czas infuzji dożylniej nie powinien być krótszy niż 8 godzin.

1 amp. Dożylnie rozcieńczamy w **250 ml NaCl**.

Hydroxyzinum

Dawkowanie - Domięśniowo, głęboko w pośladek. Dawkę i częstotliwość stosowania określa lekarz.

Nie stosuje się u małych dzieci.

Opakowanie Hydroxyzinum, iniekcje, 100 mg / 2 ml, 5 ampulek

Wskazania Leczenie stanów pobudzenia, u chorych z zaburzeniami psychicznymi, stany niepokoju w ostrym i przewlekłym alkoholizmie, przygotowanie do narkozy.

Imipenem

Wskazania: Imipenem jest antybiotykiem, tzn. lekiem działającym w zakażeniach bakteryjnych. Należy do grupy antybiotyków zwanych antybiotykami beta-laktamowymi o szerokim zakresie działania. Imipenem działa bakteriobójczo na wiele gatunków bakterii.

Sposób działania: Bakterjobójcze.

Postać: Imipenem/Cilastatin Kabi 500 mg/500 mg jest proszkiem barwy białej do prawie białej lub jasnożółtej, dostarczany w szklanych fiolkach. Każda fiołka zawiera 500 mg imipenemu i 500 mg cylastatyny.

Zawartość: Substancje czynne leku: 500 mg imipenemu oraz 500 mg cylastatyny.

Kalium chloratum WZF 15%

Dawkowanie 150 mg/ml, koncentrat do sporządzania roztworu do infuzji.

1ml koncentratu zawiera:

-substancje czynną 150 mg potasu chlorku oraz substancje pomocnicze wodę do wstrzyknięć .

Opakowania 50 ampulek po 10 ml; 10 fiołek po 20 ml

1 amp 10 ml zawiera 20 mmol KCL

Po rozcieńczeniu lek podaje się w dożylniej infuzji kroplowej (np. 500 ml PWE, NaCl)

Wskazanie

Lek Kalium chloratum WZF 15% stosuje się:

w leczeniu hipokaliemii,

w leczeniu zatrucia glikozydami naparstnicy,

jako dodatek elektrolitowy do płynów infuzyjnych nawadniających lub służących żywieniu pozajelitowemu.

Ketonal

50 mg/ml, roztwór do wstrzykiwań, ampułki 2ml

Wskazania: Leczenie objawowe zapalnych i zwyrodnieniowych schorzeń reumatycznych (reumatoidalne zapalenie stawów, osteoartrozy). Łagodzenie niektórych zespołów bólowych (ból o umiarkowanym nasileniu, bolesne miesiączkowanie).

Dawkowanie: Domięśniowo (*bez rozcieńczania*) lub dożylnie(*w rozcieńczeniu w 100ml NaCl*). Nie stosować u dzieci.

Preparaty dostępne w sprzedaży: Ketonal, iniekcje domięśniowe, 100 mg / 2 ml, 10 ampulek

Klimicin

Jest antybiotykiem stosowanym w leczeniu zakażeń. Należy do grupy antybiotyków linkozamidowych. Działa poprzez hamowanie wzrostu i niszczenie bakterii, które mogą powodować zakażenia iniekcje leku klimicin stosowane są u pacjentów którzy nie mogą przyjmować kapsułek w celu leczenia następujących ciężkich zakażeń:

- Ciężkie zakażenia wywołane przez bakterie wrażliwe na klindamycynę, tj. zakażenia układu oddechowego, skóry i tkanek miękkich, ostre i przewlekłe gronkowcowe zapalenie szpiku kostnego, posocznica.

- Zakażenia w obrębie jamy brzusznej (zapalenie otrzewnej, ropnie) oraz zakażenia żeńskich narządów płciowych wywołane przez bakterie beztlenowe.

Dawkowanie u dorosłych:

Zalecana dobową dawką w ciężkich zakażeniach wynosi od 600mg do 1200mg, w 2,3 lub 4 dawkach podzielonych. W bardzo ciężkich zakażeniach zalecana dawka dobową wynosi od 1200mg do 2700mg w 2,3 lub 4 dawkach podzielonych. W sytuacji zagrożenia życia

maksymalna dobową dawkę leku podawanego dożylnie można zwiększyć do 4800mg. Pojedyncza dawka we wlewie dożylnym nie powinna być większa niż 1200 mg.
Podanie: domięśniowo bez rozcieńczenia, dożylnie 600mg w **50-100ml NaCl/Glukoza**

Lignocainum hydrochloricum- iniekcje

Postać- roztwór do wstrzyknięć

Lignocainum hydrochloricum, 1%, iniekcje, 2 ml, 10 ampulek

Lignocainum hydrochloricum, 1%, iniekcje, 20 ml, 5 fiolek

Lignocainum hydrochloricum, 2%, iniekcje, 2 ml, 10 ampulek

Lignocainum hydrochloricum, 2%, iniekcje, 20 ml, 5 fiolek

Wskazania: Jako środek miejscowo znieczulający w znieczuleniach regionalnych (znieczuleniach błon śluzowych, nasiękowych, blokadach miejscowych, nerwów obwodowych, splotów nerwowych), zewnątrzoponowych, podpajęczynówkowych, doopłucnowych. Jako lek przeciwyrtmiczny w leczeniu i zapobieganiu zaburzeniom rytmu serca; stosowana również w świeżym zawale mięśnia sercowego i stanach po resuscytacji, w zaburzeniach rytmu po zatruciu glikozydami nasercowymi.

Dawkowanie: Dawkę i częstotliwość stosowania leku ustala lekarz.

Metoclopramidum

Dawkowanie: Domięśniowo(bez rozcieńczenia) lub dożylnie(w rozcieńczeniu do 20ml).

Dawkę i częstotliwość stosowania leku ustala lekarz.

Roztwór do wstrzyknięć 10mg/2ml, 5 ampulek

Wskazania: Zaburzenia czynności ruchowej przewodu pokarmowego, refluks żołądkowo-przełykowy, przepuklina rozworu przełykowego, zgaga, zapalenie błony śluzowej żołądka, nudności, wymioty różnego pochodzenia, niewydolność wpustu żołądka, zaparcia wynikające ze słabej perystaltyki jelita grubego, atonia żołądka (zanik prawidłowego napięcia lub fizjologicznych skurczów mięśni gładkich), zaburzenia perystaltyki jelit po operacjach jamy brzusznej, jako lek pomocniczy w chorobie wrzodowej żołądka i dwunastnicy, w diagnostyce przewodu pokarmowego. Zapobieganie nudnościom i wymiotom związanym z chemioterapią nowotworów.

W praktyce: Nabieramy lek do strzykawki 10 ml i dociągamy 8 ml 0,9% NaCl.

Midanium

Midanium jest zaliczany do grupy leków zwanych benzodiazepinami. Działa krótkotrwale uspokajająco i nasennie.

Midanium stosuje się u dorosłych: - jako środek do sedacji (uspokojenia, złagodzenia lęku i niepokoju) z zachowaniem świadomości przed i w czasie krótkotrwałych zabiegów chirurgicznych; - w przygotowaniu pacjenta przed różnymi zabiegami, np. przed operacją, endoskopią; - jako środek do wprowadzenia znieczulenia ogólnego, przed zastosowaniem innego środka znieczulającego; - jako środek do sedacji na oddziałach intensywnej opieki medycznej.

Midanium stosuje się u dzieci: - jako środek do sedacji (uspokojenia, złagodzenia lęku i niepokoju) z zachowaniem świadomości przed i w czasie krótkotrwałych zabiegów chirurgicznych; - w przygotowaniu pacjenta przed różnymi zabiegami, np. przed operacją, endoskopią; - jako środek do sedacji na oddziałach intensywnej opieki medycznej.

Forma leku: MIDANIUM, 1 mg/ml, roztwór do wstrzykiwań

MIDANIUM, 5 mg/ml, roztwór do wstrzykiwań

Midanium stosuje się domięśniowo, dożylnie i doodbytniczo

Natrium bicarbonicum 8,4%

Wskazania: kwasica metaboliczna (nadmiar kwaśnych produktów przemiany materii we krwi), występująca w przebiegu ciężkich chorób nerek, zastoinowej niewydolności krążenia, we wstrząsie i odwodnieniu, chorobie alkoholowej i podczas stosowania leków z grupy inhibitorów anhidrazy węglanowej (leki moczopędne) oraz chlorku amonu, podwyższone stężenie węglowodanów w surowicy krwi i pH surowicy, kwasica mleczanowa (zwiększenie stężenia kwasu mlekowego we krwi)

Dawkowanie: 84 mg/ml, roztwór do wstrzykiwań dożylnych, lek powinien być podany dokładnie do żyły, ponieważ po podaniu pozanaczyniowym może wystąpić martwica tkanek; zbyt szybkie wstrzyknięcie (10 ml/min.) hipertonicznego roztworu Natrium bicarbonicum 8,4% noworodkom i dzieciom poniżej 2 lat może wywołać hipernatremię, obniżyć ciśnienie płynu mózgowo-rdzeniowego i wywołać krwawienia wewnątrzczaszkowe

Preparaty dostępne w sprzedaży: Lek dostępny w opakowaniach po 10 ampulek po 20 ml.

Natrii Chlorati 10% (Natrii chloridum)

Wskazania: Zaburzenia gospodarki wodno-elektrolitowej. Hiponatremia (zmniejszenie stężenia sodu w surowicy). Przewodnienie hipotoniczne (zatrucie wodne). Wspomagająco w alkalozie (zasadowicy) metabolicznej.

Dawkowanie: Lek stosowany dożylnie. Może być podawany wyłącznie przez wykwalifikowany personel medyczny. Dawkę ustala lekarz indywidualnie dla każdego pacjenta, w zależności od obrazu klinicznego i wyników oznaczeń parametrów gospodarki wodno-elektrolitowej.

Nie należy stosować roztworu, jeśli ampułka jest uszkodzona lub roztwór nie jest przezroczysty. Należy zapoznać się z właściwościami leku opisanymi w ulotce przed jego zastosowaniem.

Nimotop S

Postać: tabletki powlekane roztwór do infuzji

Wskazania: Doustna kontynuacja profilaktyki i leczenia niedokrwiennych ubytków neurologicznych spowodowanych skurczem naczyń krwionośnych mózgu po krwotoku podpajęczynówkowym w następstwie pęknięcia tętniaka.

Dawkowanie: Doustnie. Dawkę i częstotliwość przyjmowania leku ustala lekarz. Tabletki należy połykać w całości, popijając wodą. Lek można przyjmować niezależnie od posiłków. W trakcie leczenia nie wolno spożywać soku grejpfrutowego.

Preparaty dostępne w sprzedaży: Nimotop S, 10 mg/50 ml, roztwór do infuzji, 1 butelka (import równoległy, InPharm)

Nivalin

Dostępne dawki:

Nivalin 2,5 mg/ml roztwór do wstrzykiwań

Nivalin 5 mg/ml roztwór do wstrzykiwań

Nivalin jest produktem leczniczym zawierającym galantaminę - alkaloid izolowany z cebulek przebiśniegu. Galantamina należy do grupy leków zwanych inhibitorami acetylocholinesterazy. Zwiększa stężenie związku chemicznego, zwanego acetylocholiną, który uczestniczy w przenoszeniu impulsów nerwowych w ośrodkowym i obwodowym układzie nerwowym.

Nivalin stosowany jest w objawowym wspomagającym leczeniu chorób neurologicznych nerwowo- mięśniowych i rdzenia.

Podawany: podskórnie i domięśniowo bez rozcieńczenia, **dożylnie w 20 ml NaCl**

Papaverinum

Wskazania: Stany przebiegające z nadmierną kurczliwością mięśni gładkich, jak kolka jelitowa, kolka wątrobowa, kolka nerkowa, bolesne parcie na mocz.

Droga podania: Domięśniowo lub podskórnie.

Występują: Roztwór do wstrzykiwań, 20 mg / ml; 2 ml, 10 ampulek.

Paracetamol kabi

Występuje w postaci syropu, czopków i tabletek.

Wskazania: Lek przeciwgorączkowy (w przeziębieniu, grypie) i przeciwbólowy w bólach różnego pochodzenia (ból głowy, zębów, miesiączkowe, nerwobóle, bóle reumatyczne, mięśniowo-powięziowe, kostne i inne).

Dawkowanie: Dorośli: 1-2 tabletki 2-4 razy na dobę, nie częściej niż co 4 godziny (maksymalna dawka dobową w leczeniu doraźnym wynosi 4 g, w leczeniu długotrwałym 2,6 g). Dzieci: dawkę leku ustala się w zależności od wieku i masy ciała dziecka, zazwyczaj 10-15 mg/kg masy ciała.

Penicylina (benzylpenicylina prokainowa)

Postać: proszek do przygotowania zawiesiny do wstrzyknięć

Działanie: bakteriobójcze

Wskazania:

Zakażenia paciorkowcowe (m.in. angina, zapalenie migdałków podniebiennych, zatok obocznych nosa, płuc),

profilaktyka choroby reumatycznej, nosicielstwo błonicy, rzeżączka, kiła, w bakteryjnym zapaleniu wsierdza,

w powikłaniach ropnych po zabiegach chirurgicznych, po porodzie, w innych zakażeniach bakteriami wrażliwymi na penicylinę.

Dzieciom podaje się wyłącznie w profilaktyce choroby reumatycznej i zapalenia wsierdza leczenia kiły.

Dawkowanie: Domięśniowo. Dawkę i częstotliwość stosowania preparatu ustala lekarz. Nie stosować u dzieci poniżej 24 miesiąca życia.

Polstigminum

Wskazania: Leczenie objawowe nużliwości mięśni, gdy nie można zastosować doustnej postaci leku. Zapobieganie i leczenie niedrożności pooperacyjnej przewodu pokarmowego i pooperacyjnego zatrzymania moczu, po wcześniejszym wykluczeniu przyczyn mechanicznych tych stanów. Odwracanie bloku nerwowo-mięśniowego wywołanego przez leki zwiotczające.

Dawkowanie: Podskórnie, domięśniowo lub dożylnie. Dawkę i częstotliwość przyjmowania preparatu ustala lekarz.

Preparaty dostępne w sprzedaży: Polstigminum, roztwór do wstrzykiwań, 0,5 mg/1 ml, 10 ampulek

Poltram

Forma leku: Poltram 50mg/ ml 5 ampulek; Poltram 100mg/2ml 5 ampulek

Wskazania: Bóle o średnim i dużym natężeniu.

Droga podania: Domięśniowo lub dożylnie.

Dawkowanie: Dawkę i częstotliwość stosowania leku ustala lekarz. Uwaga! W trakcie leczenia nie wolno pić alkoholu. Aby leczenie było skuteczne i jak najbardziej bezpieczne należy przestrzegać zaleceń lekarza prowadzącego. Przed zastosowaniem leku należy sprawdzić datę ważności podaną na opakowaniu (etykiecie). Nie należy stosować leku po terminie ważności. Przechowuj lek w szczelnie zamkniętym opakowaniu, w miejscu niedostępnym i niewidocznym dla dzieci, zgodnie z wymogami producenta.

Proxacin/ Cipronex

Wskazania: Zakażenia układu moczowego, zakażenia dolnych dróg moczowych, skóry i tkanek miękkich, kości i stawów.

Sposób działania: Bakterjobójcze.

Postać: Koncentrat do sporządzania roztworu do infuzji.

Zawartość: 1ml koncentratu zawiera substancję czynną: 10 mg cyprofloksacyny substancje pomocnicze: kwas mlekowy 90%, wodę do wstrzykiwań.

Do rozcieńczenia stosuje się 0,9% roztwór chlorku sodu lub 5% roztwór glukozy.

Odpowiednią dawkę leku należy rozcieńczyć w ten sposób, żeby każde 10 ml koncentratu do infuzji było rozcieńczone do objętości nie mniejszej niż 50 ml (uzyskane stężenie powinno być nie mniejsze niż 1 mg/ml).

Pyralginum

Dawkowanie: Domięśniowo(bez rozcieńczenia) lub dożylnie(**w 20 ml NaCl**, kroplówka rozkurczowa/ przeciwbólowa). Dawkę i częstotliwość stosowania leku ustala lekarz.

Iniekcje, 1,0g/2ml, 5 ampulek

Iniekcje, 2,5g/5ml, 5 ampulek

Wskazania: Bóle różnego pochodzenia (ból głowy, zębów, spastyczne bóle jelitowe, kolka nerkowa i żółciowa, po zabiegach chirurgicznych). Choroby reumatoidalne (ból stawowe,

mięśniowo-powięziowe, zapalenie korzeni nerwowych). Jako lek przeciwgorączkowy w leczeniu objawowym. Ze względu na możliwość podania parenteralnie znajduje zastosowanie u chorych nie mogących przyjmować leków przeciwbólowych doustnie (np. w bezpośrednim okresie pooperacyjnym, w chorobach przewodu pokarmowego).

Ranigast (ranitidinum)

Wskazania: Objawowe leczenie takich dolegliwości żołądkowych jak niestrawność, zgaga, nadkwaśność. Choroba wrzodowa żołądka i dwunastnicy, zapalenie przełyku wywołane refluksem żołądkowo-przełykowym, zespół Zollinger-Ellisona, profilaktyka wrzodów stresowych, profilaktyka krwawienia z górnego odcinka przewodu pokarmowego.

Dawkowanie: Lek stosuje się doustnie. Dawkę i częstotliwość przyjmowania preparatu ustala lekarz. Nie stosować u dzieci.

Postać leku: Lek dostępny w pojemnikach o pojemności 100 ml.

Podanie: kroplówka

Relanium

Wskazania: Krótkotrwałe leczenie stanów lękowych, które mogą być także związane z bezsennością. Leczenie objawów nagłego odstawienia alkoholu. Jako lek uspokajający i środek do premedykacji. Leczenie stanów zwiększonego napięcia mięśniowego. Pomocniczo jako lek przeciwdrgawkowy w leczeniu niektórych typów padaczki.

Droga podania: Doustnie lub w postaci wstrzykiwań dożylnych albo domięśniowych (w zależności od postaci leku). **W praktyce:** Nabieramy lek do strzykawki 2 ml. **Nie rozcieńczamy.**

Przykładowo występują:

Relanium, 10 mg/2 ml, iniekcje, 5 ampulek

Relanium, 10 mg/2 ml, iniekcje., 50 ampulek

Solu-Medrol

Wskazania:

Przypadku zagrażające życiu: wstrząs anafilaktyczny, ostre odczyny uczuleniowe, choroba posurowicza, stan astmatyczny, ostre zapalenia dróg oddechowych z zagrożeniem ich drożności, obrzęk mózgu w przebiegu pierwotnego lub przerzutowego nowotworu, śpiączka hipoglikemiczna, uogólnione zakażenia o ciężkim przebiegu z powikłaniami krążeniowymi i mózgowymi.

W neurologii: ostry uraz rdzenia kręgowego, ostry rzut stwardnienia rozsianego, zapalenie nerwu wzrokowego.

Przewlekła kortykoterapia (hormonoterapia) szczególnie gdy niemożliwe jest podanie leku doustnie lub wymagane są jego duże dawki (np. onkologia i hematologia).

Droga podania: Iniekcje domięśniowe i dożylnie.

Występują: Solu-Medrol, proszek do sporządzenia roztworu do wstrzyknięć: 1000 mg, 500 mg, 125 mg, 40 mg.

Podanie: **1000 mg w kroplówce w 500ml PWE**

Venofler

Wskazania: Leczenie stanów niedoboru żelaza w przypadku konieczności szybkiego uzupełnienia ogólnoustrojowych zapasów żelaza, złej tolerancji preparatów żelaza podawanych doustnie bądź braku odpowiedzi na te preparaty lub czynnego stanu zapalnego jelit, w którym nieskuteczne są preparaty żelaza stosowane doustnie.

Dawkowanie: Dożylnie (po odpowiednim rozcieńczeniu zawartości ampułki 0,9% roztworem NaCl)

Zawartość opakowania: 5 amp. 5 ml

Vitacon/ Witamina K

Zawiera fitomenadion (witaminę K1), który jest niezbędny do powstawania czynników krzepnięcia krwi w organizmie.

Lek stosuje się:

- u dorosłych w leczeniu krwawienia wywołanego przedawkowaniem leków lub w leczeniu krwawienia wywołanego innym nabytym niedoborem czynników krzepnięcia
- u dzieci z chorobami, które zaburzą wchłanianie witaminy K1: przewlekła biegunka, mukowiscydoza, zablokowanie przewodu żółciowego, zapalenie wątroby, celiakia, z chorobą wątroby oraz niedożywionych, które otrzymywały antybiotyki.

Lek przeznaczony jest do podawania **domięśniowego lub dożylnego**.

Forma leku: 2mg/ml; 10mg/ml iniekcje domięśniowe.

Vitaminum B1

Wskazania Stany niedoboru witaminy B1

Lecznico: -encefalopatia Wernickego, - neuropatie, w tym polineuropatia ruchowo-czuciowa w przebiegu alkoholizmu lub cukrzycy, - zespoły bólowe w neurologii i reumatologii (ból głowy, ból stawów i mięśni)

Profilaktycznie: - stany zwiększonego zapotrzebowania na witaminę B1 (niewłaściwa dieta, nadczynność tarczycy, przewlekły alkoholizm, przewlekłe infekcje, przewlekła gorączka, utrzymująca się biegunka), - odżywianie pozajelitowe, - choroby jelit przebiegające z zaburzeniami trawienia i wchłaniania.

Wspomagająco: - rzadkie wrodzone zaburzenia metaboliczne, - kardiomiopatia alkoholowa, - niewydolność mięśnia sercowego, - zaburzenia przemiany węglowodanów, szczególnie w cukrzycy - w stanach zagrażającej śpiączki cukrzycowej, - zatrucia, - rzucawka porodowa, - choroby wątroby i dróg żółciowych, - śpiączka i hipotermia niewiadomego pochodzenia (podejrzanie encefalopatii Wernickego).

Forma leku: 10mg/ml; forte 25mg/ml- **iniekcje domięśniowe**

Vitaminum B12

Dawkowanie: **Podawana domięśniowo lub głęboko podskórnie.** Dawkę i częstotliwość przyjmowania leku ustala lekarz.

Iniekcje, 100mcg/1ml, 5 ampulek

Iniekcje 1000mcg/2mg, 5 ampulek

Wskazania: Niedokrwistość z niedoboru witaminy B12, niedobór witaminy B12.

Kroplówka przeciwbólowa

250ml NaCl + 1amp. Pyralginy + 1amp. Relanium +2 amp. Lignocainy 2,5ml